



Cal Joan Domingo

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cal Joan Domingo. Zona Balconada. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Camí de la Balconada a Canyelles i Raval Nou.

Coordenades:

Latitud: 41.65691
Longitud: 1.86684
UTM Est (X): 405651
UTM Nord (Y): 4612305

Classificació

Número de fitxa 08262-28
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La casa està abandonada i es comença a fer una rehabilitació. L'estat general és dolent.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 012A00018
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dj., 10/06/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta casa es troba ubicada a l'extrem sud del terme, a la zona entre la Balconada i Castellbell, a prop del Raval Nou. Ha estat fruit de diferents ampliacions que són visibles en l'estructura general. La casa manté l'estructura de masia clàssica, amb planta, pis i golfes, teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana que s'obre a migdia. Davant la façana principal i la que dona a l'est hi ha un baluard tancat amb un seguit de coberts i murs amb accés des del sud a través d'un portal d'arc de mig punt fet amb maó (de la mateixa època que l'eixida de la casa). A la planta baixa es pot observar l'evolució constructiva. La part més antiga és la que es troba a la banda nord, formada per dues crugies paral·leles cobertes amb volta de canó seguit de mig punt i que es troben en direcció E-W. Més tard s'ampliaria per cada costat E i W, afegint a la banda W una crugia perpendicular a les centrals i també de volta de canó, i per l'oest amb una crugia que té la tina al quadrant nord, i l'escala d'accés al pis al quadrant sud. Pel tipus de tina, circular i folrada amb rajoles de ceràmica marró, pensem que aquesta ampliació pot correspondre a finals del segle XVII. La boixa de la tina dona al celler de volta, i aquesta té un galze a la boca per recolzar l'antiga tapa de fusta. La tercera fase d'ampliació correspon a la crugia que hi ha davant de la façana. Està formada per una crugia paral·lela a les altres dues. Al mig dona la porta d'entrada allindada i s'ha fet un encreuament amb la volta similar a una volta de creueria per permetre l'alçada necessària per l'accés. Al pis, sobre aquesta crugia, hi ha una eixida oberta amb cinc arcs de mig punt fets de maó. Per la banda oest es van afegir uns coberts que formen part del tancament del baluard central. El pis segueix l'estructura de la planta, amb una sala central en direcció E-W, una habitació i la tina al costat nord, i l'eixida al costat sud. L'accés es fa a través d'una escala de pedra per l'est. L'eixida, possiblement construïda a finals del XVIII o principis del XIX, té dues etapes constructives ja que els tres arcs de l'esquerra de la façana són diferents que els dos de la dreta i a més es troben separats per un pilar que és part del mur. Aquests dos de la dreta correspondrien a una ampliació feta amb posterioritat. L'eixida va utilitzar-se com part de la casa i en ella hi ha la campana del foc a terra i una pica de pedra de l'aigüera. Les golfes tenen obert el mur del sud a modus d'assegador. La teulada ha estat reparada fa poc i s'ha augmentat una mica l'alçada total de la casa. En general les finestres són petites i hi ha poques, exceptuant les de l'eixida. El material constructiu bàsic és la pedra, tot i que alguna finestra i totes les de l'eixida són de maó. La pedra no està treballada, i tan sols alguna de les cantoneres està ben escairada.

Observacions:

Té una tina.

Història

Casa construïda en diferents etapes històriques. La primera corresponent a les dues voltes de la banda nord i que és difícil situar cronològicament ja que no disposem de documentació que ho confirmi. La segona fase corresponent a l'ampliació que es va fer a cada banda E i W incloent la tina. Per la tipologia de la tina ens atrevim a situar-la a finals del segle XVII. La tercera fase correspon a la construcció de l'eixida, possiblement feta al segle XVIII o XIX, mateixa època en que es va fer el tancament del pati davant la casa a modus de baluard. Es tracta d'una casa que no seria de les més importants en els seus orígens, però que l'adquirirà amb el temps diversificant el tipus d'explotació que es sumarà a la vinya. A l'entorn de la casa hi ha diferents barraques de vinya. Els anys 50 al poble coneixien la casa com "el cortijo del Mingo", ja que hi vivien moltes famílies en els diferents coberts i divisions a la mateixa casa.

Bibliografia

CANAL, P., VILA, M. (1986). Sant Vicenç de Castellet des de l'antiguitat als nostres dies. Llibreria Sobrero, Manresa, 3^a ed. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parc Edicions, 1986. AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

